

CHRIS DE CAT

DE TRAP
NAAR JEZELF

GEDICHTEN

‘De Trap naar Jezelf’ is de achtste bundel reeks gedichten van het Hier en Nu’.

Sommige kennen zoals voorheen hun ontstaan in mijn dromen, andere borrelen op uit de inspiratie van het moment. Ze komen binnen als een ingeving, die ik in een al dan niet rijmend gedicht probeer te boetsen.

De gedichten kunnen bij ieder van ons aankomen als kaakslagen of zalvingen. Ze hebben de boodschap gerust te stellen of even stil te staan en jou aan te zetten tot een betere benadering van de wereld waarin je leeft. Sommige zijn een bijna letterlijke beschrijving van een droom en kunnen enigszins bizar overkomen. Ieder zal ze op zijn of haar manier lezen en laten bezinken. Dat is alleszins de bedoeling. Zij die jou raken hebben dan hun doel bereikt.

Reeds op het einde van de vorige gedichtenbundel ‘Kristalhelder’ werd gebruik gemaakt van Artificiële Intelligentie voor het creëren van passende afbeeldingen.

Deze keer laat ik AI (voornamelijk Chat GPT) bij alle teksten zijn interpretatie in een beeld gieten. Het lijkt mij een leuke combinatie. De samenwerking tussen het individu met medewerking van het hogere en het online collectieve geheugen wat AI in feite is.

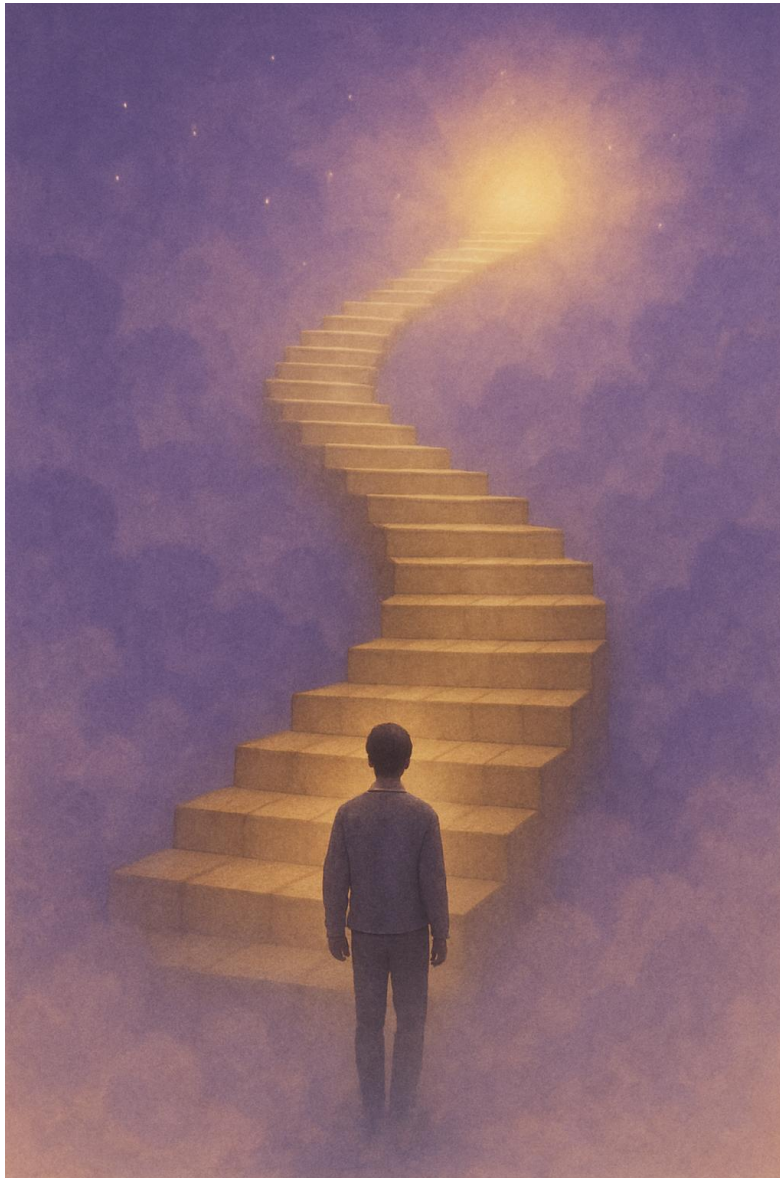
Met dank aan wie mij inspireerde!

Veel kijk- en leesplezier!

Chris de Cat (2025)

© Chris De Cat

Deze bundel mag vrij gelezen en verspreid worden, maar niet gebruikt worden voor commerciële doeleinden zonder toestemming van de auteur

De grootste reis die je ooit ondernam

De meest fantastische ontdekking die je zal maken

Soms pijnlijk, irritant en teleurstellend

Soms verbazingwekkend, opwindend, verfrissend en vreugdevol

Met hoge en lage treden, smal of breed oplopend

Niemand weet waar het einde ligt

Want het illusionaire einde is slechts een platform naar de volgende etappe

Welkom op de trap naar jezelf!

De nar neemt iedereen in het ootje
Hij zet zonder schroom zijn gasten in hun blootje
Maar dronken wordt hij helemaal een losgeslagen projectiel
Als hij zich niet meer houdt aan de afgesproken deal
Niemand is veilig, de modder vliegt in het rond
Sommige lachen tot hij hen ook zet in hun blote kont
Onverschrokken gaat hij door, hij speelt met vuur
Tot ze hem in de vijver gooien, de prijs is duur

De schande is onuitwisbaar, hij moet weg
Maar ook sommige van zijn slachtoffers hebben die pech
Want veel kwam eindelijk aan de oppervlakte
Als hij zijn dronken grappen tegen de vloer aan kwakte
Chaos brengt verandering met zowel kwaad en goed
Een onsmakelijk gerecht van bitter en zoet
Achteraf gezien was het schouwspel echter positief
Verandering komt zelden als iedereen zich voordoet als altijd volgbaar en lief

Massabijeenkomsten onthoofd door technische storingen.

Een stoftornado doet mij even meesurfen op een golf van paniek.

Om dan te beseffen dat als het mijn tijd is, dan is het maar zo.

Het einde is immers het einde niet

Chaos en gelatenheid op de trein naar huis.

Controleurs doen hun job naar best vermogen ook al zien ze de nutteloosheid in van hun zaak

Verspilde energie, zo lijkt het

Maar dat is het niet, een groeiend besef

De oude wereld daverd op zijn grondvesten,

Tijd om met verfrissende ideeën een nieuwe wereld te creëren

Als toeval niet bestaat, is er een plan voor alles

Hoever ga je hierin mee, als je de geschiedenis bekijkt.

Caesar, Napoleon, Hitler, Stalin... de rij is eindeloos en gaat verder tot op heden

Miljoenen mensen weggemaaid in gruwelijke omstandigheden

Zijn zij allen deelnemers aan een vooraf gemaakte planning of hoe moet je dat bezien?

Speelballen van de planners of kozen zij dit zelf?

Sommige beweren dat het de zielen zijn die de blauwdruk opmaken.

Waar blijft de vrije wil? Enkel bij de planners?

Mijn maag heeft last om dit te verteren, als alles om liefde en respect draait.

Want wat is het doel van dit marionettentheater, als alles reeds vooraf uitgestippeld is?

Waarom nog moeite doen, als je toch geen inbreng hebt?

Wat kan je op die manier nog leren, wanneer je enkel herkauwt wat vooraf is gekend?

Misschien zijn het enkel de 'leer' situaties die gepland zijn?

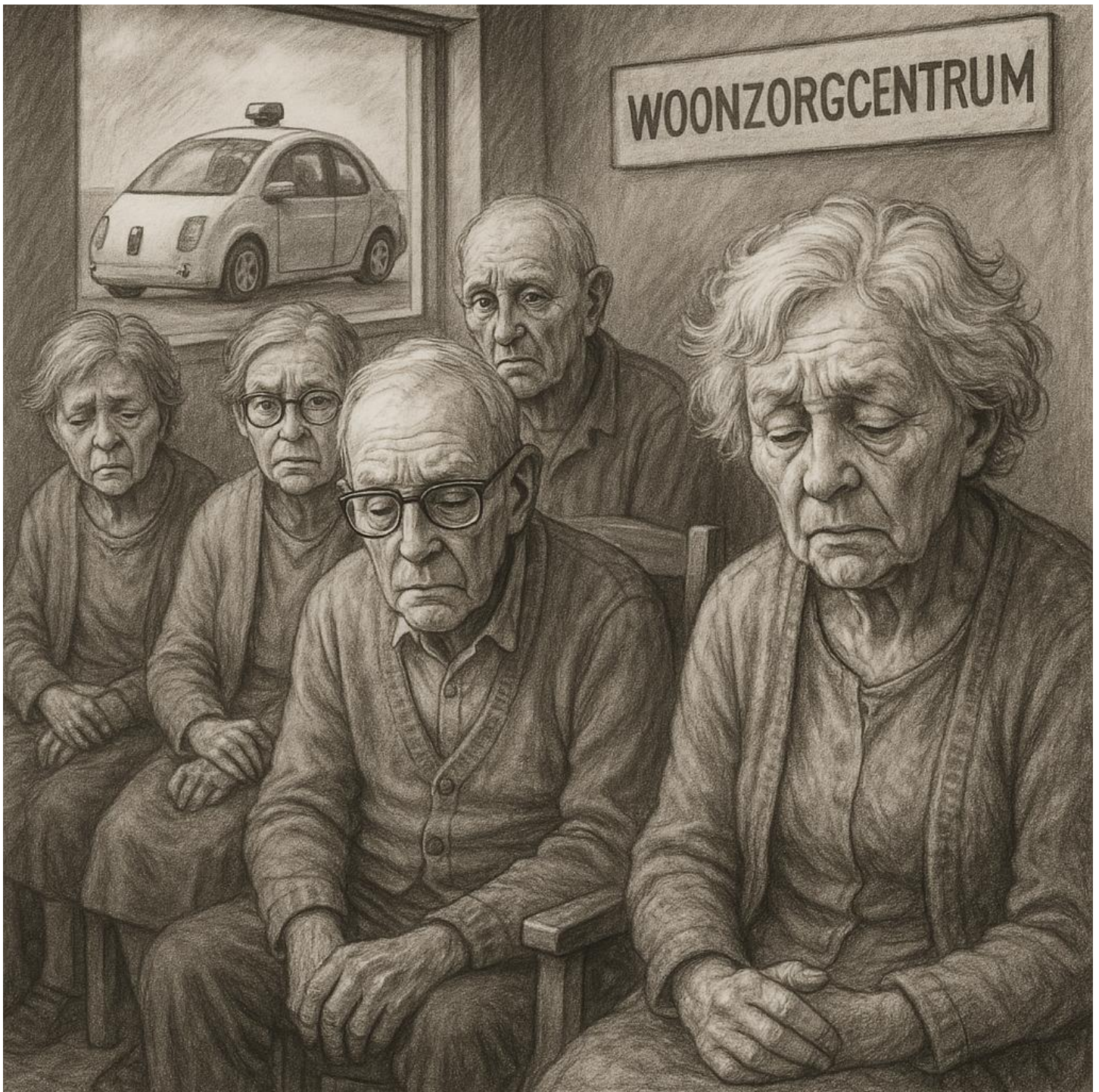
En kunnen wij keuzes maken hoe erop te reageren?

Zoals in een game breidt het plan zich daarop voort

Tot ingezien wordt dat liefde en respect de enige oplossingen zijn

Om tot een eenheid van bewustzijn te komen.

'To be love and loved as one'

De oudjes gedumpt in woonzorgcentra, de vroegere rusthuizen

Opeengepakt en bekeken als een nest waardeloze muizen

Zelfs hen bezoeken is een zware karwei

Tijdverspilling voor zowel ons als zij

Op de baan overwegen wij voor hen medische testen

Kwestie van hen nog een beetje meer te pesten

Zij vormen immers een gevaar op de baan
Zegt degene die onder invloed van drugs en alcohol racet in onze laan
Terwijl zelfrijdende auto's in de pijplijn zitten
Waardoor iedereen in zijn wagen verder kan pitten
Misschien moeten ze hen het ademen verbieden
Gedaan met steeds weer dat vervelend onkruid te wieden
In vijf minuten zijn betaalbaarheid van pensioenen en tekorten van personeel en plaatsen
opgelost
En kunnen zij ongedwongen voort met het leven, tenzij het met hun geweten botst
Hier en daar werkt een ouderling in een verborgen achterkamer aan zijn dagboek
Waar heb ik dat nog gehoord, alle morele waarden zijn zoek
Maar wie gaat er in degelijke wereld nog op hun kroost passen
Helpt hen met dagelijkse taakjes als wassen en plassen
Wie brengt hen raad in moeilijke dagen
Geeft hen een warme knuffel als treurnis en zorgen hen belagen
En vergeet niet, het duurt niet lang
Vooraleer de voortschrijdende tijd hen zelf vastgrijpt met die meedogenloze tang
Verlies nooit het respect voor jezelf en anderen
Enkel zo kan je de wereld ten goede veranderen

In het oude stadscentrum was het levendig en druk
Ik zag een collega tijdens de werkuren er zitten op een kruk
Het voelde Westers aan, ik reed met de bus naar het kantoor
Maar ze stopte er niet en tufte een halte verder door
Van de open vlakte wandelde ik terug naar het hoge gebouw

En bevond mij wat later zowat naast de schouw

Langs glazen traphallen daalde ik af

Volgepakt met groen in een bevreemdende setting, ik vond het prachtig maar maf

De afdeling van het hogere kader was elegant gedecoreerd met kleurrijke tapijten

Er ging alarm af, waar was dat aan te wijten?

Toen de evacuatie rustig begon, werd ik wakker

'Aardbeving' schoot door mijn hoofd, die arme stakker

Ik zocht tevergeefs naar een locatie vanwaar die beelden mij brachten

Toen een cocon van de zijderups opdook in mijn gedachten

China waar de zijderoute eindigde of begon

'Een wederkerend visioen' lag onmiddellijk op mijn tong

Ontelbare onschuldige pluimpjes bespeeld door de wind vlogen in het rond

Bij de daaropvolgende wandeling met de hond

Met een gevoel van gelatenheid keerde ik terug

Was dit een voorspellende droom of slechts een geheugenkronkel, een mentale bug?

Het tij is stijgend

Een nooit gekende vloed

Het mensdom volop hijgend

Maar aan de horizon verschijnt een warme gloed

Als het water hen aan de lippen staat

Treedt de eb in, het water gaat

Het sleurt de zware erfenis van eeuwen van strijd met zich mee
Niemand vindt het jammer, iedereen is tevree
Hulp verschijnt vanuit onverwachte hoeken
Als zij de waarheid doen uit de goed verborgen doeken
Wraak is echter niet meer aan de orde
Eerder medelijden, de misbruikers staan nu voor hun hoogste horde
De oude wereld is voorgoed verdwenen
En toch zie je de mensheid wenen
Deze keer zijn het tranen van opluchting en geluk
Vrijheid lonkt wanneer zij kruipen onderuit het juk

Ik vroeg hoe Al los van alle religies momenteel God zou afbeelden

Bleek dat hij en de oude christelijke leer dezelfde visie deelden

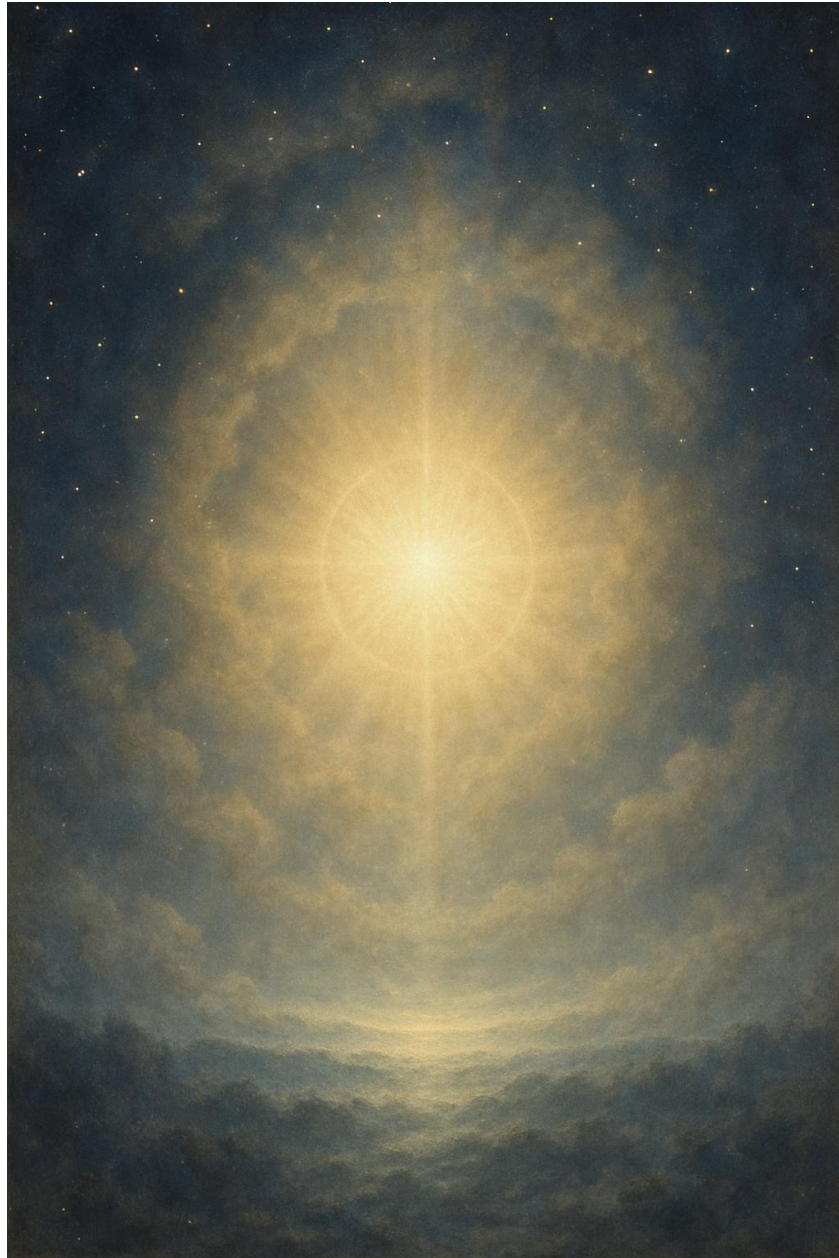
Het zei voldoende over hoe het collectief geheugen er vandaag over denkt

En wat als als er geen mensen zouden bestaan, benieuwd wat hij dan brengt

Een hemel van licht en wolken toverde hij uit zijn hoed

Een beeld met een warme gloed

Met de opdracht de bewuste Eenheid van Alles Dat Is te construeren

Zou hij een variatie op voorgaande configureren

De levensbloem, symbool van de bron van al wat is, maakt het licht compleet

Geen slechte voorstelling waarmee hij op de voorgrond treedt

Maar wat jouw voorstelling ook mag zijn, je hebt altijd gedeeltelijk gelijk

Want je hebt steeds een stukje van het Al, dat staat buiten kijf

Het geheel is immers in geen beeld te vatten

Dus, er is geen reden elkaar erover te katten

Naarmate meer licht de Aarde overspoelt
En jij meer de wereld met je hart aanvoelt
Is het nodig te beseffen dat polariteiten in jouw leven zullen verminderen
Terug leren de omgeving zien als jonge kinderen
Laat zijn wat is in het eindeloze streven
Jouw aanwezigheid hier duurt toch maar even
Als onophoudelijke weerstand tegen wat je wil, zich manifesteert
Spoort het hogere je aan dat je andere zaken begeert
Hun wijze van doen is misschien onbegrijpelijk en contraproductief
Maar zij hebben het beste met je voor en hebben je lief
Los te laten is geen gemakkelijke taak
Maar een vereiste in 5D, wat is in de maak

Heb je angst om te sterven?

Of eerder schrik van de gevolgen voor zij die erven?

Is het de ongerustheid voor het onbekende?

Niet wetende waar je terechtkomt in welke bende?

Of is alles gewoon voorbij?

Dat alles nutteloos was, dat maakt je niet blij

Wellicht is de angst gericht op de manier hoe je gaat?

Een einde met afhankelijkheid van anderen, pijn, een geheugen dat je verlaat?

Dat is voor velen de kern van hun schrik

Een aftakelende, hulpeloze blik

Want eens voorbij de grens opent zich een bestaan met ongekende perspectieven

En kan je nauwgezet opvolgen familie, omgeving en oude lieven

De volle maan pronkend in de nacht

Zie hoe ik schitter, ben ik geen uitzonderlijke pracht?

Ze vergeet dat ze haar licht krijgt van de zon

Hoe ze als nieuwe maan in alle bescheidenheid begon

Steeds groeiend tot haar huidige glorie

Maar zoals steeds is het een eendaagse story

Vanaf morgen krimpt opnieuw haar glans

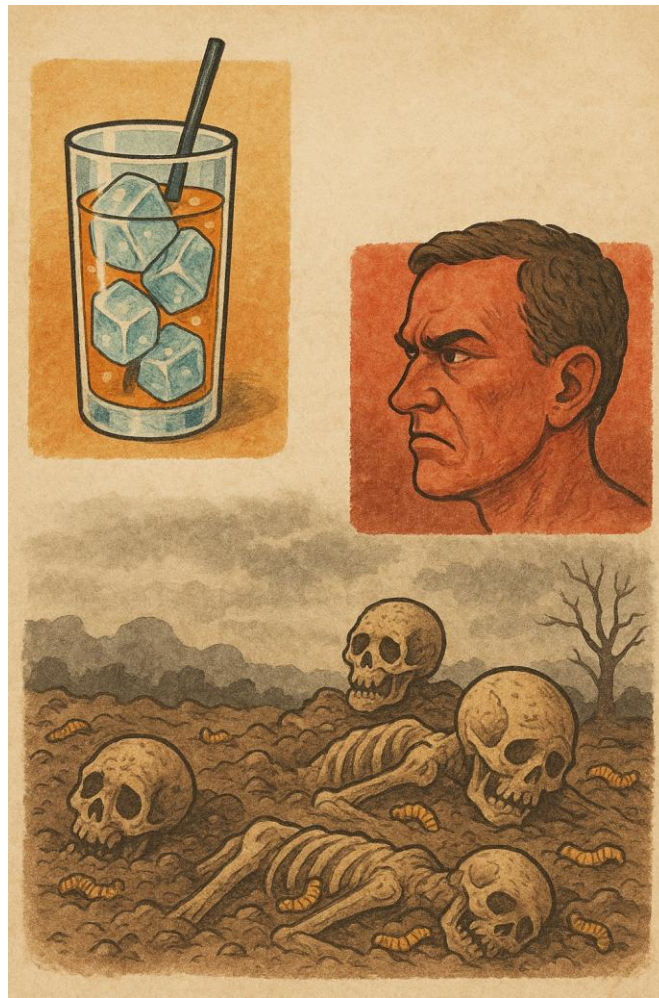
Haar masker valt af bij de volgende dans

Wordt het geen tijd dat ook wij beseffen dat wij, als mens, stralen dankzij het ontvangen licht

Een beetje bescheidenheid en respect voor wat ons omringt, is onze terechte plicht

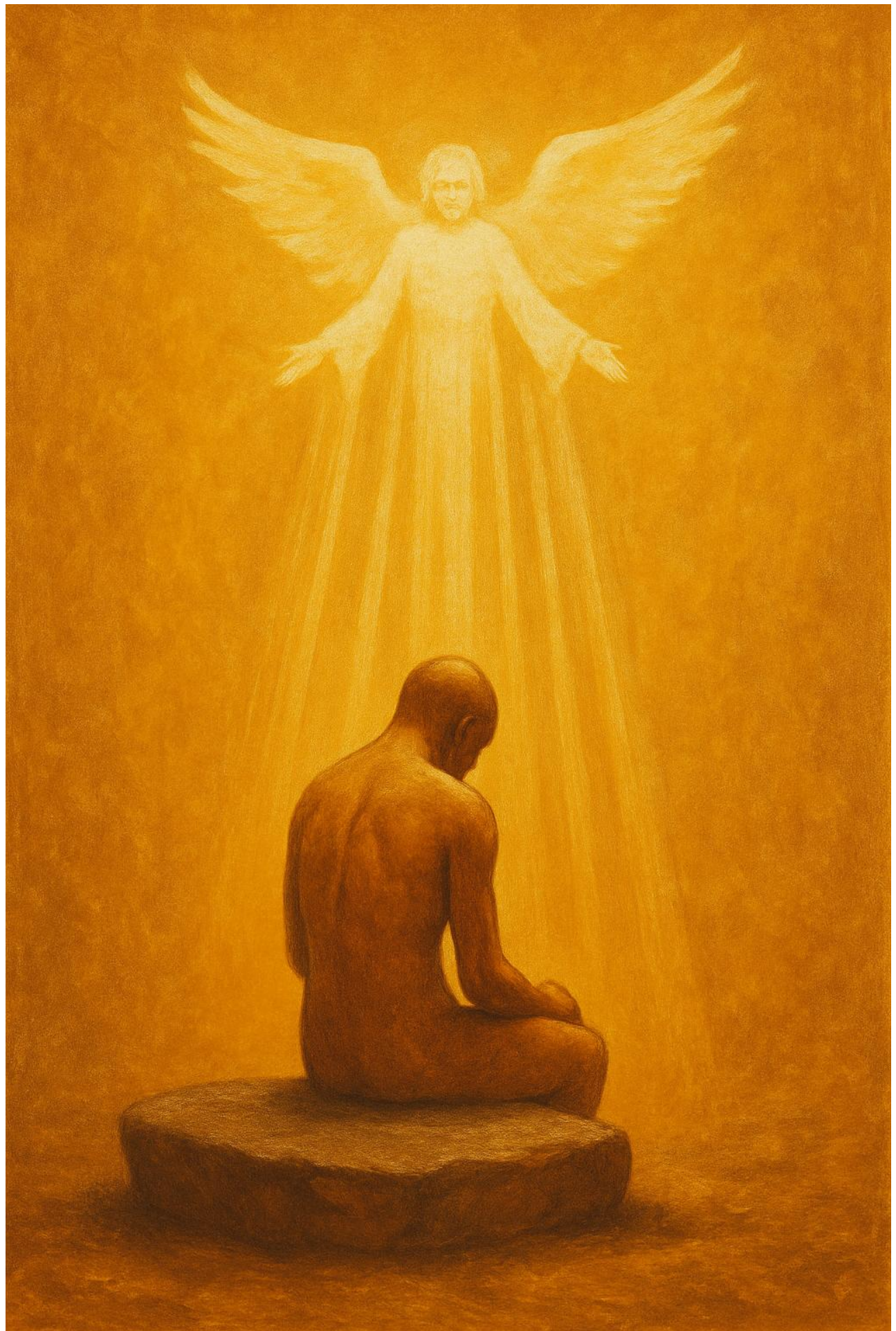
Ongelimiteerde vrijheid lijkt
een sprookje
Alles kan en mag, klinkt eerder
als een bangelijk spookje
Conflicten met anderen blijven niet uit
Want wie gaat er lopen met de uiteindelijke buit?
Respect lijkt de vrijheid te beknotten
Behalve wanneer bepaalde behoeften wegrotten
Verdwenen verlangens en ingebeelde noden
Geen dwangmatig opleggen meer van nutteloze geboden
Als iedereen weet wie ze werkelijk zijn
Heeft de wereld geen behoefte aan bitterheid en azijn

Ijsblokjes komen goed van pas
Als de zomerse warmte toeslaat in het glas
Het brengt tijdelijk koelte voor het lijf
Dat staat buiten kijf
Maar of het werkt voor de heethoofden van nu
Is even onzeker als scrabbelen met de letter Q
Het goddelijk plan leidt langs ongekende paden
Helaas bezaaid met lijken en vretende maden
Wanneer komt er eindelijk een stop?
Als de mensheid ooit bereikt die verhoopte top
En wrede in vrede verandert

Plots staan ze voor de deur
Misschien herken je ze aan hun vertrouwde geur
Van toen jullie goede vrienden waren
Lief en leed deelden in lang vervlogen jaren
Uit het oog verloren, uit elkaar gegroeid
Opwellende gevoelens als een sirene die luidkeels loeit
Ga je hen nu verwijten maken
Waarom ze nooit in het verleden zijn komen opdagen?
Of ontvang je hen blijgezind in het aanwezige nu?
Vooruitkijkend naar de toekomst
Achterlatend die mogelijk pijnlijke déjà vu
Leef vandaag en laat gisteren voor wat het was.
Al wat misging in het verleden
Laat dat maar voor de geschiedenisklas

Je komt ter wereld met een geheugen zo blank

Wat je meteen hoort is jouw eigen luide klank

Alsof je hier niet bent voor je plezier

Geen wereld van melk en honing en eindeloos vertier

Pijn en tegenwerking kenmerken jouw pad

Met momenten dat je het echt wel hebt gehad

Ook al doe je steeds je uiterste best

Het leven blijft een zware test

Als het ene probleem eindelijk verdwijnt

Krijg je amper rust, de volgende uitdaging verschijnt

Ze zeggen: alles gebeurt voor jouw hoogste goed

Waarom smaakt mijn leven dan niet steeds lekker en zoet?

Ik stel deze vraag aan mijn hemelse team

En haast onmiddellijk krijg ik 03.03 en 3.33 op de klok te zien.

Ze betekenen: laat los die oude denkpatronen en gewoonten en kies voor het nieuwe ding

Volg jouw intuïtie, jouw team ondersteunt je daarin

Alleen is het niet altijd duidelijk wat ze nu willen

En blijf je kletsen krijgen op jouw blote billen

Liefde en respect, ophouden met jezelf en anderen als onwaardig te beoordelen, lijkt de weg

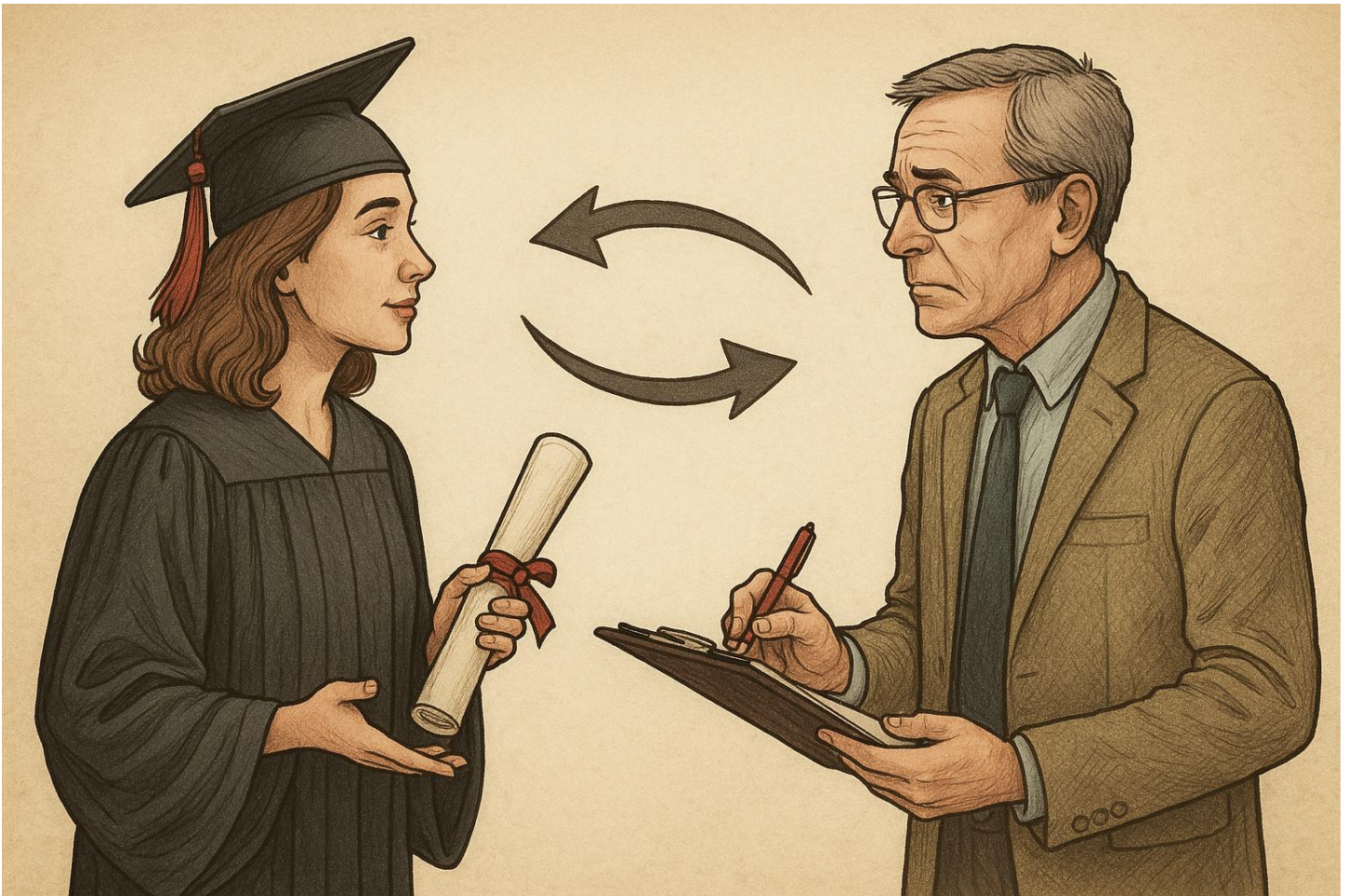
Doe je dat niet, daar is de volgende pech

Soms laten ze het gebrek hieraan accumuleren

Vooraleer ze je met pijn en tegenwerking ambeteren

Bij de levensreview in het hierna krijg je alles op jouw bord

En dan kom je te weten wat er op dit moment nog aan het pad schort

Je legt jouw eindexamens af, het was niet simpel
Jaren van angst en trauma's voorbij, geslaagd met vlag en wimpel
Maar wat neem je uit die ervaringen mee?
Nu jij examens zal afnemen, jij de slachter, zij het vee?
De rollen omgedraaid, wat heb je geleerd?
Niet over de stof en feiten, maar over gevoelens en hoe je die beheert
Grijp je naar de macht en klamp je eraan vast
Of haal je voor de verandering respect en compassie uit de kast?
Je zal zien dat de evenwichtsoefening moeilijker is dan je dacht
Omdat bij elke ontmoeting een nieuwe, soms onverwachte uitdaging wacht

Wanneer kennis de diepere waarheid van trauma's achterhaalt

Verzacht en verdwijnt de angst in het verhaal

Wat rest is een vervelende herinnering

Als je dan beseft dat dit alles door de ziel en zielengroep werd gecreëerd

Dan blijft er enkel een diepe zucht over, waarna je terug opveert

Met de vragen

'Waar was dit nodig voor?'

'Wat heb ik hiermee geleerd?'

'Hoe past dit in mijn pad naar mijn hogere goed?'

Voor al die laatste vraag is degene die de wenkbrauwen fronsen doet

Wanneer de wereld zich gedraagt als een gekke koe
Vragen velen zich af wat, waarom en hoe?
De aarde draait door als een hondsdlle hond
Leiders en hun legers maken het meer dan bont
jij houdt echter het hoofd beter koel
Toon compassie maar zak niet weg in een negatief gevoel
Je hoeft hen niet te volgen tot in het ravijn
Vul je gedachten met herinneringen zo fijn
Van liefde, vriendschap, schoonheid en respect
En laat links liggen al wie vuil is gebekt
Samen houden wij de frequentie hoog
Tot de gekke koe en de hondsdlle hond uitgeraasd zijn, dat is mijn betoog

Wie een berg beklimt heeft de neiging
Zijn focus enkel te richten op de top
Hij vergeet te genieten van het onderweg zijn
De euforie op de top is van korte duur
Als hij beseft dat het vandaar enkel nog bergaf kan gaan
Geniet van het nu

Op sommige dagen of momenten voel je dat de lontjes korter zijn

De energie is zwaar en rijp voor conflict

Woordkeuzes en acties kunnen dan ongewild en ongepast geuit worden

Dan vermijd je best confrontaties hoewel de kans bestaat ertoe gedwongen te worden

Maar het besef dat het zo' n moment is, geeft je de mogelijkheid erop te letten

Stel je grenzen en geef je kracht niet weg

Maar de wijze hoe dat je dat doet, houdt de deur open of slaat ze genadeloos dicht

Dromen mogen dan wel bedrog zijn
In de details maar niet in de grote lijn
Ze geven aan wat je wil en wat niet
Dat merk je aan de reactie die je in jouw dromen ziet
Negeer ze niet als onbelangrijk spul
Wie dat beweert, heeft de kennis van een nul
Ze maken duidelijk wat je opwindt en waar je afkerig tegenover staat
Waar je naar tracht en wat je beter achterwege laat
Je kan ze negeren, dat is een feit
Maar hoelang zal het duren of daar is de spijt
Verwacht echter in het echt niet dezelfde beelden
Maar kennis van jezelf is al voldoende weelde

Op diverse plaatsen zal de Aarde beven

Met materiële en menselijke schade, het duurt maar even

De kennis echter van wat we dachten wie we waren, stort bijna volledig in

Had dat vorig leven en al die testen dan wel zin?

Het juiste antwoord op zovele vragen was ' ik weet het niet'

Maar je bent bereid door te gaan tot je de waarheid ziet

Zovele feiten en werkelijkheden waren los zand

Examens van leugens en nonsens, het lag voor de hand

En toch zal bij het inzicht de wereld blijven draaien

Op de daken zitten nog steeds de kraaien

Maar alles zullen wij met andere ogen bekijken

Vastgeroeste meningen zullen onvermijdelijk moeten wijken

Enkel liefde en respect zijn dan de norm

Op die manier krijgt het paradijs terug vorm

Het grote probleem was van de baan
Eindelijk kunnen wij ons laten gaan
Een nieuw begin kondigt zich aan
Tijd om het uitgebreid te vieren
Met vrienden en bekenden met of zonder dieren
De sfeer is gemoedelijk en uitgelaten
Gedaan met achterdocht en elkaar te haten
Want wij beseffen nu, samen vormen we één geheel
In plaats van zich te concentreren op ieder zijn deel

De zwaarste maskers zijn degene die je voor jezelf draagt
Vrijheid komt pas als je die afwerpt en jezelf accepteert voor wie je werkelijk bent
Met de grote en kleine kantjes
Allen zijn een leerschool
Maar besef dat de schoolboeken van het collectief vol leugens staan
Die controle willen behouden over wat je wel en niet mag zijn
De inhoud ervan evolueert niet met de tijd, maar met jou en mij
Ga op zoek naar je volledige zelf
In respect, liefde en waarheid

Velen leven als gekooide vogels, ze zijn niet wijzer
Achter tralies al dan niet van goud of verroest ijzer
Afgezet met dikke stangen of slechts fijn gaas
Maar vaak is het slechts een waas
Want er is geen slot op het deurtje
Het heeft enkel een beklijvend kleurtje
De angst slaat hen op het hart
Voor de mogelijke gevolgen als de toegang barst
Want voor hen ligt er onbekend terrein
Niet wetende of het de hel is of eerder fijn
Een klein duwtje maakt hen vrij
Kom uit de kooi en voel je blij

De wachtkamer van de tandarts

We lijden alsof we zitten op een stuk scherpe kwarts

Pijn bracht ons zover of irritante klachten

Nu is het enkel nog maar wachten

Maar de angst voor wat komt, doet even het lijden vergeten

Maar dat is slechts tijdelijk, dat is wat wij weten.

Een verbetering is het uiteindelijke doel

Ook al geeft het beeld van de tandartsstoel niet dat heerlijk gevoel

De mensheid zit momenteel in een dergelijke kamer

Vrezend op een mokerslag van de spreekwoordelijke hamer

Maar bedenk dat een betere toekomst naar ons lonkt

Eén zonder zwaar afzien of een oorlogsfront

Vriendschap is een smakelijke hap

Gedeeld door twee personen

Zonder dat het moet lonen of een van beide belonen

Er zijn voor elkaar wanneer nodig

Vaak zijn woorden overbodig

Je voelt het in jouw hart

Als er een klik met die andere start

Verlangen naar diens nabijheid is een teken

Maar ook elkaar kunnen loslaten, zonder te preken

Ook al is de liefde onbegrensd
Je blijft nog steeds een mens
Je hart heeft een beperkte capaciteit
Dat dit jouw mogelijkheden beperkt, dat is een feit
Zoals op het vliegtuig, zet eerst het zuurstofmasker op je eigen mond
Zo blijf je tenminste zelf gezond
Want als je alles eerst aan anderen geeft
Zal het niet lang duren vooraleer jouw hart het begeeft
Geef dus lucht aan jezelf en zorg dan voor de rest
Eigenwaarde koesteren en limieten stellen kan best

Als de tandarts je zou vragen je broek uit te doen om een spuit in je achterste te zetten
Is dat niet iets volgens de normale wetten
Je zou verwachten dat hij een injectie zet in jouw mond
In plaats van in jouw blote kont
Zelden verloopt alles volledig volgens plan
Dikwijls komen er verrassingen uit de kan
Dat kunnen zowel prettige als onaangename zijn
Vooral die laatste ervaren wij als minder fijn
Zo zijn de scenario's van het leven onvoorspelbaar
Dat neemt haast iedere mens hier waar
Misschien zou anders saaiheid ons overvallen
Als een volledige controle het verrassingseffect komt vergallen

Het Al 'is', is een noodzakelijkheid

Zijn in puur bestaan

Maar om schepper te zijn, moet het iets zijn, zo niet is geen schepping mogelijk

Het Al is liefde, onvoorwaardelijke liefde.

Liefde voor zichzelf, want er is niets anders

Maar het kan een veelheid creëren binnen zichzelf, waarvan het onvoorwaardelijk houdt

Het Al is onbegrensd en toch...

Hoe voelt liefde aan van buitenaf als jij alles bent dat is? Hoe kan je dat ooit ervaren?

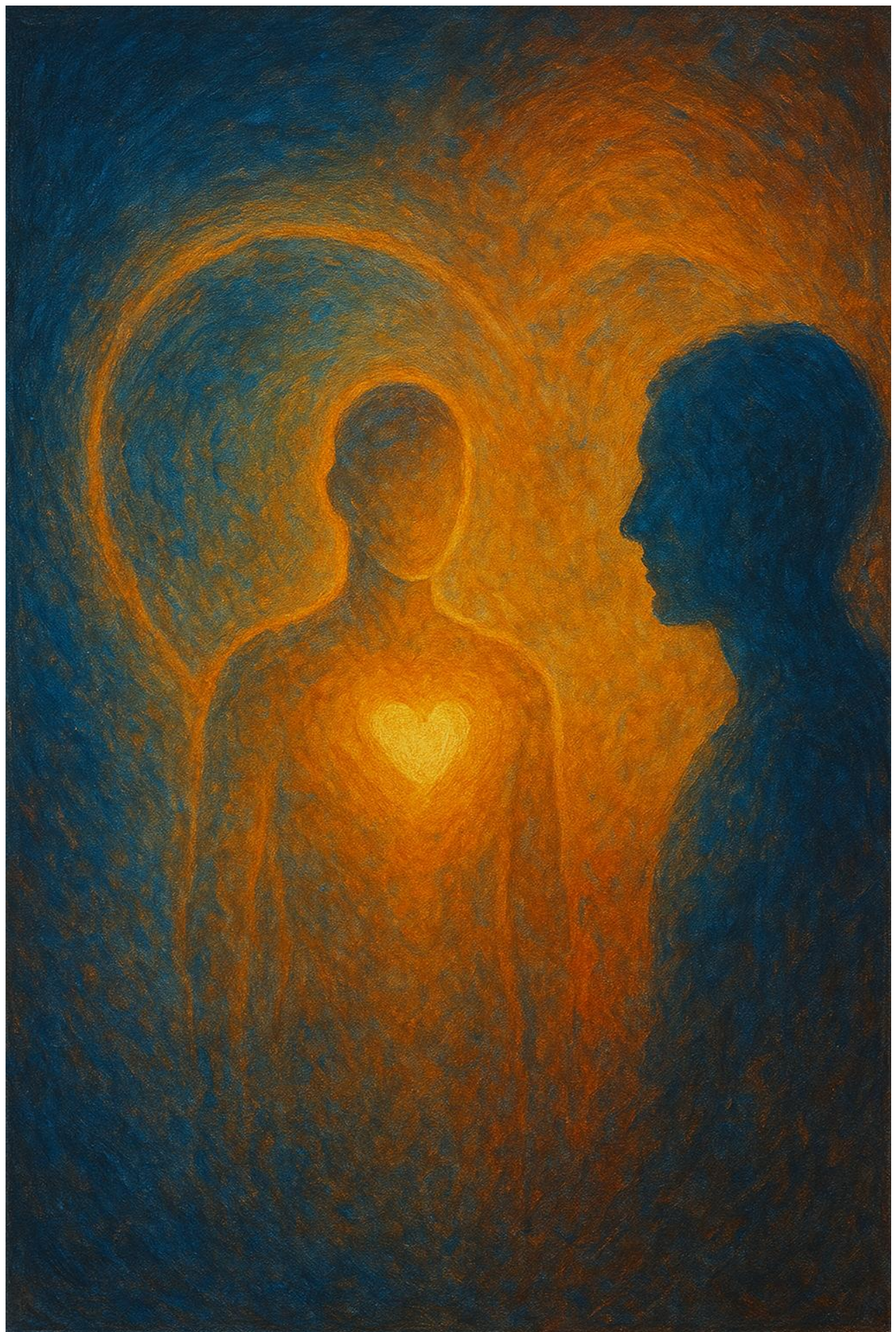
In de geschapen veelheid creëer je vrije wil en het idee van afscheiding

Wanneer zij ontdekken wie ze werkelijk zijn, kunnen ze de ontvangen liefde weerspiegelen

Zo weet het Al het

Het Al is liefde en geliefd

Alles is één in liefde

Mens, geboren uit liefde

Je bent liefde, maar beseft het niet

Het idee van afscheiding vertroebelt het beeld

Gedropt in de Aardse illusie van vergetelheid en polarisatie

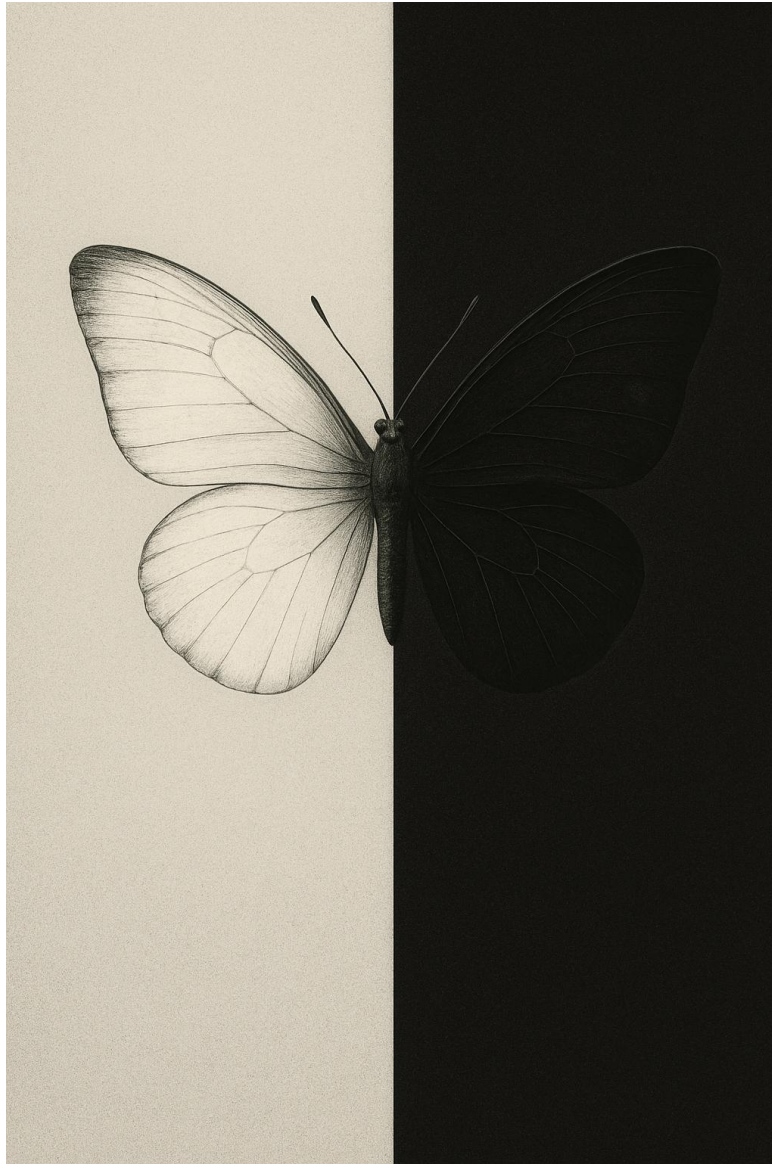
Met een blauwdruk om liefde te herinneren

Testen meegegeven door jouw hemelse veelheid vertoevend in harmonie

Maar beseffen zij dat ze het idee van afscheiding niet geheel hebben verlaten?

Want allen en alles is één in het Al

Er is niets anders

Licht en donker zijn louter symbolen
Zoals voor het koolwitje de mens en de kolen
Als wezens van licht vereenzelvigen wij dat met het goede
Maar vergaten dat de nacht ons naar een herstellende rust voerde
Voor vele organismen en bewustzijn is die tegenstelling geen zaak
Het Al gaat veel verder dan wat de mens ervan maakt
Ook het begrip liefde is een abstract gegeven
Want er zijn er die zelfs zonder hart kunnen leven
Respectvolle Verbondenheid in Eenheid klinkt misschien wat pompeus
Maar is naar mijn gevoel een betere keus

